

Full dominical 23-4-17

EL GOIG DEL PERDÓ

Benvolguts diocesans:

No fa molt de temps, una al·lota de Maó em va preguntar si creia que era possible el perdó. Aquesta dona havia estat maltractada per la vida i sentia molt rancor en el seu cor i també desitjos de venjança de moltes persones que li havien fet mal: el seu exmarit, antigues amistats, el seu pare... Sabia que era bo perdonar i deixar que cicatritzassin les ferides del cor per poder mirar amb esperança el futur, però se sentia impotent, incapaç d'oferir perdó a qui l'havia perjudicada.

Vaig tenir una estona llarga de diàleg amb ella, intentant fer-la caure en el compte que és molt difícil perdonar si no ens hem sentits algun cop perdonats. Quan algú ens perdona alguna mala jugada que hem fet, només perquè sí, perquè ens vol, sentim un gran alleujament i brolla un sentiment gran de gratitud des del fons del nostre ésser.

Una cosa així van haver de sentir els deixebles el matí de Pasqua, quan van descobrir que aquell profeta al qual havien seguit des de Galilea era viu. Van veure en això el gran signe que Déu estimava tant l'home, que li havia perdonat tot el seu rebuig, les seves contradiccions, els seus errors i maldats. Si aquell home que anunciava que Déu és Pare de bondat i de misericòrdia era viu, tot i haver estat cruelment ajusticiat, això volia dir que el Mestre tenia raó, que l'última paraula de Déu no és la venjança sinó l'amor, no és l'odi sinó la vida.

Per això van irrompre als carrers i places de Jerusalem anunciant que Déu havia concedit el perdó dels pecats (cf. Ac 2,38). El perdó és possible! Déu ha perdonat l'ésser humà en la creu de Crist! En l'amor pobre i desarmat de Jesús, en aquest amor fins a l'extrem, que es lliura fins a la mort, s'obre la possibilitat d'entreveure l'abisme del perdó i de l'amor de Déu.

La Pasqua és un temps extraordinari per viure i gaudir d'aquest perdó, per sentir l'amor infinit del Pare. Sí, per la seva sang hem rebut la redempció i el perdó dels pecats (Col 1, 8; Ef 1,7). I és temps de refer forces per perdonar perquè, com explica la paràbola dels dos deutors (cf. Mt 18, 21-35), qui ha estat perdonat esdevé perdonador ple de gratitud. Plens del perdó del Pare transmetem amb els nostres gestos i el nostre llenguatge aquest perdó. Gaudim sent perdonats i perdonant.

+ Francesc Conesa Ferrer
Bisbe de Menorca